

Türkiye Yazarlar Birliği
Erzincan Şubesi

İnsanlığa
Bir Çift Söz

İnsanlığa Bir ift Söz

Türkiye Yazarlar Birliği'nin
Seminer ve konferanslarından derlenmiştir.

Hazırlayanlar
Fatma şahin
Mustafa Başgöze
Halil İbrahim zdemir

Teknik Destik
Mustafa Başgöze

Türkiye Yazarlar Birliği
Erzincan Şubesi

İnsanlığa

Bir çift Söz

ÖN SÖZ

Türkiye Yazarlar Birliği Erzincan Şubesi tarafından yapılan dini, milli, kültürel ve sanatsal çalışmalar 2018 yılından bu yana Erzincan'da aralıksız olarak devam etmektedir.

Yapılan çalışmalar her ne kadar özet olarak gazetelerde, haber sitelerinde, sosyal medyada Türkiye Yazarlar Birliği Erzincan Şubesinin Web sayfası olan 'tyberzincan.gov.tr' adresinde yayınlıyor olsa bile tam metin olarak yayınlanması konusundaki arzumuz, bu e- kitabın yayınlanmasını zaruri kılmıştır,

Bir sezon boyunca verilen seminerler, konferanslar, program sırasına göre bu kitapta yerini alabilmesi için çalışmalarımıza başlamış bulunuyoruz. Çalışmalarımız zaman içerisinde de maddi imkânların el vermesi durumunda e-kiptan normal baskılı kitaba dönüştürülebilmesi için çalışmalarımızı sürdürmek arzusundayız. 2023 yılı başından itibaren çalışmalarımızı başlattık. Faydalı olacağını umuyoruz.

Çoğu akademisyen ve yazar olan arkadaşlarımızın bu çalışmalarını aynı zamanda araştırmacılara da kaynaklık teşkil etmesi açısından önemsiyoruz. Elinizdeki kitapta ilgili programa dair bazı fotoğrafların da yer almaktadır. Bu vesile ile çalışmalarımızı ölümsüzleştirmek, gelecek nesillere aktarmak arzusundayız.

Yaptığımız bu çalışma öncelikle e-kitap olarak Yazarlar Birliği Erzincan Şubesinin Web sayfasında yer alacak, her yılın çalışması ayrı bir kitap olarak karşımıza çıkacaktır.

Böyle bir çalışmayı yaparken çalışmamızın gelecek nesillere ve günümüz insanına da fayda temin etmesini arzulamaktayız.

İnsanlığa bir çift söz

Kitabın hazırlanmasında emeği geçen başta konuşmacı arkadaşlarımıza kitabın konuşmalarını metin haline getiren şair ve yazar arkadaşımız Fatma şahin'e ve bizlere teknik destek veren Mustafa Başgöze'ye teşekkürlerimizi Sunuyoruz.

Faydalı olması ümit ve temenisi ile kitabımızın hayırlı olmasını diliyorum.
17 Ocak 2023

Halil İbrahim ÖZDEMİR

Türkiye Yazarlar Birliği Erzincan şube Başkanı.

MEKKE’NİN FETHİ

Prof. Dr. Nizamettin PARLAK

*(Mekke’nin fetih yıldönümü münasebetiyle 6 Ocak
2023 Cuma günü saat 20’de Türkiye Yazarlar Birliği Erzincan Şubesi Kültürevi’nde yapılan konuşma)*

Mekke’nin fethinin yıl dönümü için hazırlanan bu program münasebetiyle sayın başkanımıza ve emeği geçen arkadaşlarımıza teşekkür ederim.

Dünya tarihinde bir peygamberin ayak bastığı ve bir annenin, bir kadının ilk sakini olduğu başka bir şehir var mı bilmiyorum?

Günümüzden yaklaşık dört bin yıl önce Filistin civarında yaşayan Hz. İbrahim Kur’anı Kerim’in anlattığına göre Cenab-ı Hakkın emriyle, eği Hacer’i ve oğlu İsmail’i susuz, ıssız ve yerleşimin olmadığı Mekke’ye bıraktı. Dolayısıyla buraya ilk defa bir Peygamber ayakbastı. Hz. Hacer ve kundaktaki oğlu bu topraklara yerleşti. Bir süre sonra onların bulunduğu yerde zezem çıkınca Hz. Hacer’in izniyle bu civara insanlar yerleşmeye başladı ve şehirleşme oldu.

Mekke önemli, tarihî bir şehirdir. Çünkü Peygamber aleyhisselam burada doğdu. O, altmış üç yıllık ömrünün, elli üç yılını, yirmi üç senelik peygamberlik döneminin on üç yılını Mekke’de geçirdi.

Dünya tarihinin en önemli olaylarından ve kıyamet gününe kadar bir daha tekerrür etmeyecek olan, vahiy burada başladı. Kur’anı Kerim’in 114. Süresinden 85’i Mekke ve civarında nazil oldu. Burada yeryüzünün ilk mabedi yer almaktadır. Bir rivayete göre Hz. Adem tarafından yapılan Kâbe, yine Kur’anı Kerim’in ifade ettiğine göre eski temelleri üzerine Hz. İbrahim ve oğlu İsmail tarafından yeniden inşaa edilmiş olup Müslümanların kiblesi olma özelliği kazandı. Nihayet Müslümanlar, kıyamete kadar Hac ibadetlerini burada yapacaktır. Bu yüzden

İnsanlığa bir çift söz

Mekke, son derece kıymetli son derece önemli tarihî bir şehirdir.

Peygamber aleyhisselam Kabe'ye çok yakın bir evde doğdu. Günümüzde o evin yerinde Mekke Kütüphanesi binası bulunmaktadır. Bazen sosyal medyada bu bina paylaşılarak Peygamber efendimizin doğduğu ev olarak gösterilir. Bu bilgi doğru değildir.

Peygamber aleyhisselamın çocukluğu Kâbe etrafında geçti. 53 yaşına kadarda bu civarda yaşadı. Peygamberimiz otuz beş yaşına geldiğinde yıpranmış olan Kâbe yıkılarak yeniden yapıldı. O esnada Hacerülesved'in yerine konmasında yaşanabilecek bir kriz, Muhammedü'l-Emin'in hakemliğinde ve kan dökmüden çözüldü.

Programımızın konusu olan Mekke'nin Fethine geçmeden önce o zamana kadarki olayları ana hatlarıyla şöyle özetlemek mümkündür:

Peygamber aleyhisselam 571 yılında Mekke'de doğdu. Yirmi beş yaşına kadarki hayatı hakkında fazla bilgi bulunmamaktadır. Yirmi beş yaşında Hz. Hatice ile evlendiğini, ticaret ile uğraştığını iyi bir tüccar olduğunu ve Mekke müşrikleri tarafından güvenilen bir insan olarak kabul edildiğini biliyoruz. Yirmi beş yaşından, otuz beş yaşına kadar ticarete devam ettiğini biliyoruz ama bu dönemki hayatı hakkında yine ayrıntılı bir malumat yoktur. Otuz beş yaşından kırk yaşına kadarda her yıl Ramazan ayında Kâbe'ye yaklaşık beş kilometre mesafede bulunan Hira mağarasında uzlete çekildi.

610 yılında Ramazan ayınının 27. gecesinde Nur dağında Hira mağarasında Peygamber aleyhisselama ilk vahiy geldi ve kendisi Peygamberlikle görevlendirildi. Bu durum karşısında Mekke müşrikleri ilk anda her hangi bir tepki göstermediler. Daha doğrusu; önceleri önemsemediler sonra alay ettiler, ondan sonra hakarete başladılar, kimsesiz-köle Müslümanlara işkence ettiler. Sonuçta hiç birinden tatmin olmadılar, 617'den 620 yılına kadar 3 yıl sürecek olan bir boykot ilan ettiler. Bunun üzerine Ebu Talib, kendi mahallesinde bütün Haşimoğlu kabilesini bir araya toplayarak kabile birliği sağlayarak bu sorunu aşmaya çalıştı. Cahiliye geleneklerine göre kabile reisi bir birlik sergiliyorsa sizin de orada olmanız gerekiyor. Buna rağmen Haşimoğullarından olup da burada bulunmayan bir kişi vardı o da Ebu Leheb'di. O şerefini ayaklar altına alarak müşriklerle beraber hareket etmeyi tercih etti. Boykottan bir süre sonra Peygamberimizin amcası Ebû Tâlib ve eşi Hatice vefat etti. Bunun üzerine Ebû Leheb kabile reisi oldu ve kısa bir süre sonra Peygamberimizi kabile dışı ilan etti. Hz. Peygamber Tâif'e gittiyse de umduğunu bulamadı ve geri döndü ancak Mekke'ye giremedi. Müşriklerden

Mut'im b. Adî'nin sağladığı korumayla şehre girebilen Peygamberimize, Mekke Müşrikleri yaklaşık iki yıl sonra suikast düzenlemeye kalkıştılar. 622 yılının Eylül'ünde Peygamberimiz, Mekke'yi terk etmek zorunda kaldı. "Eğer beni çıkar-masalardı buradan asla ayrılmazdım" dediği Mekke'den can yoldaşı Ebû Bekir'le çıktı ve önce ters istikamete giderek Sevr mağarasında 3 gün kaldı sonra Me-dine'ye doğru yola koyuldu.

Peygamberimiz Medine'de yeni bir düzen kurdu. Fakat Mekke Müşrik-leri onu ve Müslümanları orada da rahat bırakmadı, defalarca Medine'ye saldı-rdılar. Amaçları Paygamberi ve Müslümanları imha etmekte. Ancak başarılı olamadılar. 624 yılındaki Bedir savaşını kaybettiler ve bir yıl sonra bir daha gel-diler. Uhud'da da bir başarı elde edemediler. Fakat 627'de büyük bir orduyla gel-diler. O dönemlerde Mekke ve Medine'nin her birinin nüfusu yaklaşık on bin civarındaydı. Hendek'teki müşrik ordusunun sayısı da on bindi. Mekke ve civarda ne kadar Kabile varsa Yahudilerin de teşviki ile Medine'yi kuşattılar. Ancak Sel-manı Farisi'nin hendek kazma teklifi, şehrin işgalini engellemiş oldu. Müşrikler Hendek'te de umduklarını bulamadılar ve bu üç hamleden sonra artık Medine'nin üzerine gelemey oldular.

Peygamber aleyhisselam 628 yılında umre için Kâbe'ye gitmeyi planladı, hac henüz farz değildi. Biliyorsunuz ibadetlerden sadece namaz Mekke'de farz kılınmıştı. Hac, oruç, zekât, fitre, kurban, bayram namazları bunlar Medine'de meşru kılındı. Hac, Peygamberimizin vefatından iki sene önce farz oldu ama Kâbe cahiliye döneminden beri vardı ve Zilhicce ayında Mekke'ye gelenler tarafından tavaf edilirdi fakat tavafın mahiyeti bozulmuştu. Müşrikler, alkış tutarak, ıslık çar-larak ve çıplak olarak tavaf ederlerdi. Kâbe'nin, çıplak tavaf edilmesinin sebebi, müşriklerin günah işledikleri elbiselerle tavaf etmeyi doğru bulmamalarıydı. Mek-keliler tüccar insanlardı ve bu durumu ticarete çevirmişlerdi. Kâbe'yi tavaf etmek isteyenlere temiz elbiseleri kiralık olarak veriyorlardı ancak buna herkesin gücü yetmediği için pek çok kişi çıplak olarak tavaf etmeye devam etmekteydi. O yüz-den de Resulullah aleyhisselam onların olduğu dönemlerde Kâbe'ye çok yaklaşı-mıyordu. Fakat hicretin altıncı yılında 1500 Müslümanla Medine'den yola çıkarak Kâbe'yi tavaf etmek istediye de Mekke Müşrikleri çifte standart uygulayarak onların Mekke'ye girmesine izin vermediler. Hâlbuki o güne kadar kim nereden, ne zaman gelirse gelsin engel olunmazdı.

Sonuçta Kâbe'ye yaklaşık 25 Kilometre mesafedeki Hudeybiye mevki-inde Müşriklerle Müslümanlar arasında bir anlaşma imzalandı bu anlaşma aslında Mekke'nin fethini hızlandırmış oldu. Şöyle ki 628 yılında yapılan anlaşmada

İnsanlığa bir çift söz

Mekke ve Medine arasında 10 yıl savaş olmayacaktı. Sırf bu maddenin hatırına Resulullah aleyhisselam aleyhte görünen diğer maddeleri kabullenmek durumunda kaldı. Maddelerden biri de şöyleydi: “Civar kabilelerden isteyen Mekke ile isteyen Medine ile anlaşma imzalayabilecek ama bu kabileler birbiri ile çatışır ya da savaşırsa Mekke ve Medine buna müdahil olmayacaktı.”

Anlaşmadan sonra Müslümanlar, Medine’ye dönerken yolda Fetih Sûresi nâzil oldu. Bu sûrede Allah, Mü’minlere apaçık bir fetih verdiğini beyan etmekteydi. Bu gerçekten de bir fetihtir. Bu süreç hem şehirlerin hem de gönüllerin fetih yolunu açtı.

Anlaşmadan sonraki 2 yıllık dönem, İslam tarihinin ve İslam dininin son derece önemli bir zaman dilimidir. Resulullah aleyhisselam Mekke’de 13 yıl İslam’ı anlattı, bu zaman zarfında ona inananların sayısı yaklaşık 240 civarındaydı. Medine’de 10 yıl İslam’ı anlattığı o dönemde Müslümanların 120 bin-140 bin civarında bir sayıya ulaştı.

Mekke müşrikleri 10 yıl savaşmayacağız dedikleri bu anlaşmadan sonra anlaşmanın bir diğer maddesi olan “Kabileler birbiri ile çatışma halinde olursa biz araya girmeyeceğiz” demelerine rağmen Beni Bekir’e yardım ettiler, Müslümanların ittifak kurdukları Huzaa kabilesinden birilerini katlettiler. Bunun üzerine Huzaa, müttefikleri olan Peygamberimizden yardım istedi. Peygamberimiz de Mekkelilerin diyet ödemelerini istedi fakat onlar bunu kabul etmeyince Mekke’yi fetihmeye karar verdi.

1393 yıl önce Peygamberimiz, 31 Aralık’ta Mekke’nin fethi için hazırlıkları tamamlayıp 1 Ocak 630 tarihinde Medine’den yola çıkarak 10 Ocak’ta Mekke yakınlarında karargâh kurdu.

O sıralarda Ebu Süfyan henüz Müslüman olmamıştı ve Mekke’nin lideriydi. İslam ordusu hakkında bilgi alabilmek amacıyla dolaırken yakalandı, Peygamberimizin huzuruna getirildi isteyerek, istemeyerek orada Müslüman olduğunu söyledi ve şehre döndükten sonra halkı savaşmamaya ikna etti. Fakat Ebu Cehil’in oğlu İkrim’e ve onun bir kaç yandaşı bir takım insanları yanına alarak Halit bin Velid kolunda çatışmaya sebep oldu. Peygamberimiz, dört koldan şehre girilmesini istemişti. Onlardan biri de Halit Bin Velid idi. Peygamberimiz bütün komutanlara “mecbur kalmadıkça savaşmayın, kaçanları kovalamayın, yaralıları ve esirleri öldürmeyin, şehre girince sizinle Safa tepesinde buluşalım.” talimatını vermişti.

Resulü aleyhisselam Safa tepesine doğru ilerlerken Halid bin Velid kolunda çatışmalar olduğundan haberdar olduğunda çok üzüldü ve derhal müdahale ederek durdurdu, bu sırada İkrim'e kaçı.

Normal şartlarda bu tür şehir fetihlerinde veya istilalarında çok büyük katliamlar yapıldığını, yağmalar gerçekleştirildiğini biliyoruz. Fatih Sultan Mehmet İstanbul'u fethettiğinde bir hafta yağmalama izin vermişti ama üçüncü gün durdurdu.

Başka bir örnek ise Kudüs işgalinde yaşandı: Haçlıların Kudüs'ü işgalinde sadece Müslümanları değil onlarla birlikte yaşadıkları için çok sayıda Hıristiyanı, Yahudiyi, Müslümanı öldürdüğünü, sokaklardan günlerce kanlar aktığını, insan cesetlerinden tepeler oluştuğunu kaynaklar kaydetmektedir.

Cengiz Han'ın Pekin'i işgal ettiğinde bir ay boyunca kenti yağmalattığını, büyük bir katliam yapıldığını, aşağı yukarı yirmi bin civarında kadının Moğol askerlerinin eline düşmemek için kendilerini surlardan atıp intihar ettiklerini yine tarihî kaynaklardan öğrenmekteyiz.

Defalarca Medine'ye saldıran Mekke'li Müşrikler, Peygamberimizi ve Müslümanları imha etmek istiyorlardı. Eğer şehri ele geçirmeyi başarsalardı onlara ne yapacaklarını bizzat kendileri dile getirdiler. Şöyle ki, Peygamberimiz 622 yılında Medine'ye göç ettikten sonra Mekke müşrikleri Medine'de Peygamber efendimize ve Müslümanlara kucak açan o şehir halkına bir elçi gönderdiler ve "Onu ve destekçilerini oradan çıkarın eğer çıkaramazsınız gelir savaşçılarınızı öldürürüz, kadınlarınızın da iffetini çiğneriz." Bu da gösteriyor ki eğer Müşrikler Bedir'de, Uhud'da, Hendek'te başarılı olsalardı yapacakları şey buydu.

Mekke'nin fethi günü Mekke'liler panik hâlinde idiler. Çünkü onlar Müslümanlara neler yaptıklarını ve bunu cezasının ne olduğunu çok iyi biliyorlardı. Çünkü Peygamberimiz Mekke'de iken onlar kendisini engellediler, alay ettiler, hakaret ettiler, Müslümanlara işkenceler ettiler ve bazılarının ölmesine sahip oldular. Peygamberimize suikast düzenlediler, yetmedi defalarca Medine'ye saldırdılar. Dolayısıyla Mekke'nin fethinden sonra eli kılıç tutanların katledilmesi gerekirdi ve bunu hak ediyorlardı. Ama Resulullah aleyhisselam "rahmeten lil âlemin/âlemlere rahmet" olması dolayısıyla öyle bir şey istemiyordu.

Bu yüzden Peygamber aleyhisselam kendisine, Müslümanlara eziyet eden, vatanından çıkararak, Müslümanlara işkence eden ve her türlü eziyeti onlara reva gören bu insanları karşı herhangi bir şekilde cezalandırmayı düşünmedi sa-

dece 15-20 kişinin görüldüğü yerde infaz edilmesi emri verildi. Onun dışında talimat şuydu: “Kimseye dokunmayacaksınız, kaçanı kovalamayacaksınız, savaşmayanla savaşmayacaksınız. İnfaz edileceklerden biri Ebu Cehil’in oğlu İkrim’e idi. Diğerleri de Uhud’da Hz. Hamza’yı şehit eden Vahşi ve Hz. Hamza’yı şehit etmesi için onu tutan Hint’ti. Bunlar görüldüğü yerde öldürüleceklerdi. Kâbe’nin örtüsünün altına saklansalar bile. Bu çok ilginçtir. Çünkü Kâbe’nin etrafı haram bölgedir. Orada bırakın kan dökmeyi, adam öldürmeyi bir hayvanı öldüremezsiniz, bir yeşili koparamazsınız, ihramlıyken saçınızın bir telini koparamazsınız, koparırsanız cezası vardır. Buna rağmen bu talimat verilmiştir. Fakat yine de bunlardan üç dört tanesi infazı edilmiş, diğerleri affedilmiştir. Peygamberimiz, İkrime’yi, Vahşi’yi, Hind’i affetmiştir.

Mekke fethedildikten sonra insanlar Peygamberimizin katliam ve talan emri vermediğini görünce, Kâbe’nin etrafında toplanmaya ve Peygambere itaat etmeye başladılar. Erkekler gelip ellerini Peygamberimizin ellerinin üstüne koyarak biat ediyorlar, kadınlar toplu halde Peygamberimizin söylediklerini tekrarlıyorlardı.

Peygamberimiz “Allah’a şirk koşmayacaksınız” deyince, onlar “koşmayacağız” dediler. “Çocuklarınızı öldürmeyeceksiniz” dediğinde diğer kadınlar “evet” derken bir ses; “çocukları öldürmeyeceksiniz diyorsun ama biz büyüttük, yetiştirdik sen Bedir’de onları öldürdün” dedi. Daha sonra Peygamberimiz “zina etmeyeceksiniz” dediğinde yine aynı ses “hiç hür kadın zina eder mi?” diye itiraz etti. Peygamberimiz o kadına sen Hint misin?” diye sorunca kadın “Evet Ya Rasulallah, Müslüman oldum, beni affeder misin? Diye cevap verdi. Hind’in Uhud’da Hz. Hamza’ya neler yaptığını hatırlayınız. Onun organlarından gerdanlık yaparak boynuna astı. Cahiliye döneminde “müsle” denilen böyle bir adet vardı. Peygamberimiz daha sonra bunu yasaklamıştı ama müşrikler yapmaya devam ediyordu.

Peygamberimiz Hindi de Vahşi’yi de affetti sadece onlardan bir şey istedi “mümkünse gözüme pek gözükmeyin, amcamı hatırlatıyorsunuz.”

Fetihten sonra Peygamberimiz şehre girerken muzaffer bir komutan edasıyla girmede. Bütün kaynaklar diyor ki; Peygamberimiz Mekke’ye girerken devesinin üstünde tevazu halinde dua ederek, tekbir getirerek tevazuyla şehre girdi. Talimatını tekrar hatırlayalım: “Mekke sokaklarında kaçan, saklanan, yaralanan kim varsa takip edilmeyecek” Neden? Çünkü Kur’anı Kerimde bunun düsturları var. Bakara Suresi 190. ayet: “Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda siz de sa-

vaşın ancak aşırı gitmeyin. Çünkü Allah aşırıya gidenleri sevmez.” O yüzden de Müslüman askerler Mekke’yi fethettikleri o geceyi katliamla, yağmayla değil, Kâbe’yi tavaf ederek, tekbir getirerek, Kur’an okuyarak geçirdiler.

Nihayet Kâbe’nin içi ve etrafı putlardan temizlenince Peygamberimiz Kâbe’nin içine girerek iki rekât namaz kıldı. Bilal-i Habeşi Kâbe’nin damına çıkıp ezan okudu. Burası da ilginç bir sahne; insanlar toplanmış kendilerine ne yapılacağını beklerken, Peygamberimiz onlara; “Şimdi size ne yapacağımı düşünüyorsunuz?” diye sordu. Tekrar ifade edeyim aslında Müşrikler, Müslümanlara yaptıklarının cezasının ne olduğunu biliyorlardı. Bu soru üzerine şöyle dediler: “Sen asil bir kardeşsin, senin baban da asil bir insandı, biz senden iyilik umuyoruz.” Bunun Türkçesi şudur “biz ettik, sen etme.” Bunun üzerine Peygamberimiz “Ben size kardeşim Yusuf’un dediği gibi diyorum: Bugün size kınamak yoktur, Allah sizi affetsin o çok merhametlidir, hepiniz serbestsiniz.” Diyerek genel af ilan etti. Bunu duyan müşriklerin kulaklarına inanamadıklarını tahmin etmek zor olmasa gerek. Resulullah aleyhisselamın âlicenap tavrı Mekke halkının hızlı bir şekilde Müslümanlaşmasına yol açtı.

Mekke’nin fethinden sonra civardaki kabilelerin Mekke’ye saldırmak için yirmi beş bin kişilik bir ordu kurdukları haberi alındı. Bu, o güne kadar Arap Yarımadası’nda görülmemiş büyüklükte bir orduydü. Peygamberimiz on bin kişi ile hareke geçerken, Mekke’lilerden de iki bin kişi kendisine katıldı. Bu da Resulullah’ın Mekkelileri affetmesinin olumlu bir sonucuydu.

Mekke’nin fethinden iki yıl önce imzalanan Hudeybiye anlaşmasından ardından Peygamberimiz ve Müslümanlar Medine’ye dönerken yolda Fetih suresi nazil olmuştu. Kur’anı Kerim’de bu surenin öncesinde Muhammed suresi, sonrasında ise Hucurat suresi bulunmaktadır. Yani 47. 48. ve 49. Sureler (Muhammed, Fetih, Hucurat) peş peşe gelir.

Bunların bir bütün hâlinde çok dikkatli bir şekilde okunması gerekir. Çünkü bu surelerde fetih öncesinde, fetih esnasında ve fetih sonrasında nelere yapılması gerektiğiyle ilgili hükümler bulunmaktadır. Eğer bu sureler iyi okunursa hem toprak fethinde hem de gönüller fethinde büyük başarılar elde edilebilir.

Bu surelerden bir kaç hususu dikkatlerinize sunmak isterim. Gerçekten de İslam’ın derdi sadece toprak elde etmek değildir. Peygamber aleyhisselam, Kur’anı Kerim’de hedefine uygun şekilde insanları dünya, ahiret mutluluğuna götürme derdindedir. Topraklar fethedebilirsiniz ancak gönülleri fethetmediğiniz sürece başarılı olamazsınız. Toprak fethi ile birlikte gönül fethi İslam’ın, Pey-

gamberimizin en önemli hedeflerindedir. O yüzden diyoruz ki bu üç sürede geçenleri iyi tespit edip bunlar üzerinde çalışmalar ortaya konulursa günümüzde de bu anlamda önemli başarılar elde edilebilir.

Muhammed suresinde savaşıla alakalı düzenlemeler yer almaktadır. Özetle: ““Savaşmak zorunda kalan Müslümanların koruyucu Allah’tır. Kâfirlerin koruyucusu yoktur.” “Ey iman edenler Allaha karşı gelmekten sakının. “Müslümanlar Allah’ın emrinden uzaklaşırsa yeryüzünde fesat çıkar.” “Müslümanlar çaba göstermeli ve sıkıntılara göğüs germelidir.” “Gevşeklik göstermeyin, Allah Müslümanlarla beraberdir.”

Fetih suresinde ise Muhammed suresinde belirtildiği şartlarla savaş yapıldığında pek çok fethin nasip olacağı beyan edilmektedir: “Peygambere ve Allah’a itaat edenler sonsuz ödüller alacaklardır.” Neden? Çünkü Allah’a ve Peygambere itaat edenler Allah’ın lütfunu ve rızasını kazanmak istiyorlar. Bu yüzden “Onların inançları, davranışlarına yansır.” Gerçekten de İnançlarınız davranışlarınıza yansmalıdır. Günümüzün en büyük sorunlardan biridir bu.

Kur’an’da peş peşe gelen bu üç surede fetih öncesinde, fetih sırasında ve fetih sonrasında neler yapılacağı, gönüllerin nasıl fethedileceği çok net bir şekilde ortaya konulmuştur.

Programımızı Hucurât suresinde yer alan ve kaçınılması istenen şu uyarılarla bitirelim. Cenab-ı Hak buyuruyor ki; Ey müminler! Birbirinizle çatışmayın eğer iki Müslüman grup birbiri ile çatışırsa aralarını adaletle düzeltin. Buna rağmen haddini aşan olursa onunla mücadeleye devam edin... Birbirinizle alay etmeyin... birbirinizin gıybetini etmeyin... birbirinizi çekiştirmeyin, birbirinizin hakkında kötü zanda bulunmayın... birbirinizin kusurunu araştırmayın... Allah katında en değerliler Allah’a karşı gelmekten en çok sakınanlardır...”

Sonuç olarak, Peygamber aleyhisselam, Allah’ın emirlerine uyarak şirkin kalesi olan Mekke’yi büyük bir çatışma olmadan, büyük bir katliama fırsat vermeden fethetmiştir. Fethin ardından onlara iyi davranarak müşriklerin gönüllerini de fethetmiştir. Ardından başka fetihler gerçekleşmiştir.

Günümüz Müslümanları da İslam’ı güzel temsil etmek ve nurunu yaymak istiyorlarsa Allah’ın ve Peygamberin ilkelerine uyarak gönülleri fethetmeli, hiçbir gerekçeyle ama hiçbir gerekçeyle birbirine düşmemeli, bölünmemeli, parçalanmamalıdır. Çünkü Cenab-ı Hak Âl-i İmran suresi 103. ayette “Allah’ın ipine topluca sınımsız sarılın.” buyurmaktadır. Enfal suresi 46. ayette ise: “Allah’a ve

Resulullah'a itaat edin ve birbirinizle çekişmeyin." fermanı yer almaktadır.

Resulullah aleyhisselam vefat etmeden bir kaç ay önce ilk ve son haccını yaptı Arafat'ta yaptığı konuşmada şunu açıkça ifade etti. "Bundan sonra artık sizin geriye dönüp putlara tapacağınızdan korkmuyorum. Fakat birbirinizle çatışarak gücünüzü zayıflatacağınızdan korkuyorum." buyurmuştur. Başka bazı ayetlerde de Müslümanların birbirleriyle çatışmalarının gevşemeye, güç kuvvet kaybetmeye yol açacağı belirtilerek "sabırlı olun, Allah sabredenlerle beraberdir." buyrulurken fetih ve benzeri başarılar elde etmede sabrın önemine dikkat çekilmiştir.

Beni sabırla dinlediğiniz için hepinize teşekkür ederim.

Prof. Dr. Nizamettin Parlak konferansından kareler

